

Beszámoló - Olaszország

A tanuló neve: **Nagy Orsolya**.....

A tanuló osztályának megnevezése: **11.AB**.....

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Olaszország**.....

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Brescia**.....

Munkahely neve: **Trattoria Nuovo Nando**.....

Munkahely címe: **Via Amba D'Oro 119. Brescia 25123**.....

Munkahely telefonszáma: **+39 030 364288**.....

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: **Paolo Zadra**.....

Az utazás előtt itthon két hetes felkészítésen vettünk részt, ami nagyon nagy segítség volt a későbbiekre nézve. Megtanultunk az órán tálcát, tányérokat vinni, teríteni és bort felszolgálni, emellett az órák nagyon jó hangulatban teltek.

Az első hónapot Bardolinoban töltöttük, ahol a szállásunk a Montefelice apartmanban volt. Visszagondolva szerintem az itt töltött egy hónap ment el a leggyorsabban. Szerencsére egy nagyon aktív közösségbe kerültem, így koordinátor nélkül is elmentünk kirándulni.

Elmentünk Gardaland-be, megfordultunk Veronában, de néhány helyi étteremben és bárban is. Csoportos kiránduláson elmentünk olíva- és bormúzeumba és a Verona melletti Velencébe is ellátogattunk.

Az iskolába kilenc órára kellett bemennünk és a napunk olaszórával kezdődött, majd ebéd után, amit az ottani tanuló szakácsok készítettek nekünk, gyakorlaton kellett részt vennünk. Mi pincérek az asztalterítést gyakoroltuk és italokat

készítettünk, mialatt a szakácsok más és más ételeket készítettek.

Az utolsó héten megkaptuk a beosztást arról, hogy kit hová helyeztek el gyakorlatra és sajnos volt olyan is, akit egyedül helyeztek el egy másik városba. Őt nagyon sajnáltam, mert egyedül egy teljesen idegen helyen, minden olasznyelvtudás nélkül, borzasztóan nehéz lehetett neki. Én Bresciába kerültem egy ír fiúval, akivel az utolsó négy hónapban egy szorosabb barátság alakult ki. Esténként elmentünk együtt szórakozni vagy épp vacsorázni, de voltunk egyszer balett előadáson is. Nagyon örültem neki, mert legalább a szabadnapjaimon tudtam kivel találkozni és így nem éreztem magam teljesen egyedül.

A munkahelyemen minden rendben volt, szerettem ott dolgozni és a főnökömtől is pozitív visszajelzést kaptam, fel is ajánlotta, hogyha lenne kedvem visszamenni dolgozni, akkor szívesen lát a jövőben is. Szerencsére a munkatársakkal is nagyon jól ki jöttem, bár azért voltak kisebb nézeteltérések, de nehéz napjai mindenkinek vannak.

Reggel tíz órakor kezdődött a munka azzal, hogy az éttermet kitakarítottuk, feltöltöttük a hiányos készleteket és leellenőriztük az asztalterítéseket is.

Fél tizenkettőkor volt egy közös ebéd, majd egy órától körülbelül három-négy óráig tartott a reggeli műszak. Utána egészen hat óráig szieszta idő volt, majd minden kezdődött előről egészen zárásig.

Februárban volt egy egynapos csapatépítő kirándulás, aminél felmentünk a Geisler Alm hegy tetejére, ahol a közel két órás gyaloglás-mászás után közösen megebédeltünk, képeket készítettünk, majd egy fél óras pihenő után szánkóval lecsúsztunk a csúszó pályán. Örülök, hogy nem hagytam ki, mert nagyon jó élmény volt és egyszerűen magávalragadó volt a táj szépsége.

Az étterem felett volt egy kétszobás apartman, ahol laktam és ez olyan szempontból jó volt, hogy csak fél órával kellett előbb kelnem munka kezdete előtt, viszont egészen az utolsó másfél hónapig volt egy szobatársam, akivel nagyon nehéz volt összeszokni. Nem azért mert nem találtuk volna meg a közöshangot, hanem azért mert ez mindkettőnknek új helyzet volt, teljesen más volt mindkettőnk reggeli-esti rutinja és emellett nem csak a szobánk volt közös, de a munkahelyünk is, így volt rá példa, hogy egymáson vezettük le a feszültséget. Viszont ez a költözése után megszűnt.

Az utolsó nap volt szerintem a legnehezebb. Nagyon rossz volt mindenkitől elbúcsúzni és otthagyni a helyet. Emellett aznap több mint kilencvenfős foglалás volt, aminek kifejezetten örültem, mert legalább elterelődött a figyelmem a hazautazásról.

A kint tartózkodásom alatt két nagyon jó barátnőm és a családom is meglátogatott, velük is ellátogattam Veronába, Milánóba és természetesen megmutattam nekik Brescia legjobb helyeit.